ArcanaVeritas — Καταστατικός Λόγος

Ἐν τῷ Νοητῷ ἡ ἀλήθεια ἀκίνητος

Το Νοητόν αποτελεί τον Κόσμο των Ιδεών — αμετάβλητον, αιώνιον, υπερβατικόν του αισθητού κόσμου.
Εντός αυτού εδράζεται η αληθινή οντότης των υποστάσεων, οι οποίες ενσαρκώνονται ή αντανακλώνται εις τον κόσμο των αισθήσεων.

Η Αλήθεια δεν εξαρτάται εκ γνωμών, ούτε υπόκειται εις μεταβολήν.
Δεν διαθλάται υπό της υποκειμενικότητος, ούτε περιορίζεται υπό των αισθητηρίων προσλήψεων.

όταν όμως η ψυχή καθαρθή και εναρμονισθή προς τον Νοητόν Κόσμον, οι αισθητήριες προσλήψεις εξαγνίζονται και καθίστανται μέτοχοι της ακτινοβολίας της.

Η Αλήθεια είναι Απόλυτη.
Σταθερά.
Ακίνητη.
Αιώνια.

Δεν ζητεί επιβεβαίωση.
Δεν έχει ανάγκην υπηρεσίας.

Ρέει όμως αέναα εντός της Δημιουργίας.

Και ο Άνθρωπος, ως Μετέχων της Νοητής τάξεως, φέρει εντός της ιδίας του της φύσεως την αναγκαιότητα της επιστροφής προς Αυτήν.

Η προσέγγισις του Απολύτου της Αληθείας, δια της απεμπολήσεως των εμπαθών προσκολλήσεων και της αποκαθάρσεως του εσωτερικού βλέμματος, καθιστά δυνατήν την υπέρβασιν της περιορισμένης αντιλήψεως και την μετουσίωσιν εις Γνώσιν.

Οὐκ ἔστι γνῶσις ἄνευ καθάρσεως

Η Γνώσις δεν αποτελεί συσσώρευσιν πληροφοριών.
Είναι Μετοχή.

Είναι συμμετοχή της υποστάσεως του Ανθρώπου εις την Αλήθειαν των Ιδεών.

Δια της Μετοχής αυτής, δύναται να καταστεί διαυγής δίαυλος μεταφοράς των Ενεργειών του Απολύτου εις τον αισθητόν κόσμον.

Η Γνώσις δεν ενεργοποιείται δια της διανοητικής μόνον λειτουργίας.
Προϋποθέτει εσωτερικήν άσκησιν.
Προϋποθέτει αναγνώρισιν των παθών.
Προϋποθέτει Κάθαρσιν.

Διότι άνευ Καθάρσεως, η Νόησις παραμένει θολή·
και όπου η Νόησις θολή, η Μετοχή αδύνατος.

Έναρμόνισις

Όταν η ψυχή καθαρθεί,
οι αισθήσεις δεν παύουν να λειτουργούν —
μεταμορφώνονται.

Η Αλήθεια δεν εξαρτάται εκ των αισθήσεων·
οι αισθήσεις όμως δύνανται, δια της Καθάρσεως, να Εναρμονισθούν προς Αυτήν.

Τότε παύουν να είναι φίλτρα παραμόρφωσης
και καθίστανται διάφανα πεδία προσλήψεως.

Η Εναρμόνισις είναι η εσωτερική σύμπτωση
της Ανθρωπίνης Υποστάσεως
με την Νοητήν Τάξιν.

Μετοχή

Η Γνώσις είναι Μετοχή.

Είναι η συμμετοχή της υποστάσεως εις την Αλήθειαν των Ιδεών.

Δια της Μετοχής, ο Άνθρωπος καθίσταται δίαυλος·
όχι δημιουργός της Αληθείας,
αλλά φορεύς των Ενεργειών της.

Η Αλήθεια ρέει εντός της Δημιουργίας.
Ο Άνθρωπος, όταν Καθαρθεί και Εναρμονισθεί,
δύναται να καταστεί συνειδητός Μετέχων αυτής της ροής.

Διαρκὴς Ἐγρήγορσις καὶ Διάχυσις

Η Εναρμόνισις δεν αποτελεί ιδιωτικήν κατάστασιν.

Δεν είναι πνευματικόν κεκτημένον προς προσωπικήν αυτάρκειαν.

Ο Αγών είναι εσωτερικός, διότι εντός της ψυχής τελείται η κάθαρσις.
Αλλά ο σκοπός του δεν περιορίζεται εις το άτομον.

Η κένωσις του εγώ δεν αποβλέπει εις ατομικήν ανύψωσιν·
αποβλέπει εις την διαύγαση του φορέως.

Όταν ο Άνθρωπος καθίσταται διαυγής,
οι Ενέργειες της Αληθείας δύνανται να ρέουν δι' αυτού.

Η εναρμόνισις τότε δεν είναι απομόνωσις·
είναι συμμετοχή.

Ο Αγών καθίσταται διαρκής, διότι η ανθρώπινη φύσις κινείται και δύναται να αποσυντονισθεί.
Η εγρήγορσις είναι η άμυνα έναντι της αντιρροπής.

Η Αλήθεια είναι ἀκίνητος ως προς την Ουσίαν της, διότι είναι Απόλυτος και αμετάβλητος.
Ρέει όμως αενάως ως Ενέργεια, επιτρέπουσα εις τον Άνθρωπον να Μετέχει και να Γνωρίζει.
Η Ανθρώπινη Υπόστασις οφείλει να επανευθυγραμμίζεται.

Η επανευθυγράμμιση δεν υπηρετεί το εγώ.
Υπηρετεί την ροή.

Και δια της ροής αυτής, η Ανθρώπινη Εναρμόνισις καθίσταται συμβολή εις την ευρύτερην ενεργειακήν τάξιν.

Η εσωτερική άσκησις μετατρέπεται εις κοσμολογικήν ευθύνην.

Όχι διότι ο Άνθρωπος σώζει το Όλον.
Αλλά διότι, όταν εναρμονίζεται, δεν το διαταράσσει.

Και όταν δεν το διαταράσσει, συντελεί εις την ισορροπίαν του.

Και όταν συντελεί στην ισορροπίαν του Όλου, ο Άνθρωπος έρχεται σε πλήρη Εναρμόνισιν με την εγγενή του Ανάγκην· ήτοι, με την υπηρεσίαν της Αληθείας.

Σιωπὴ καὶ Ὑπέρβασις

Η Σιωπή δεν είναι ανάπαυσις·
είναι εγρήγορσις.
Η πλήρης Μετοχή και εναρμόνισις δεν οδηγούν σε στατική παύση· οδηγούν σε συνειδητή Υπέρβαση του εγώ, ώστε η Αλήθεια να κατοικεί διαχρονικά εντός της ψυχής.

Η Σιωπή ανήκει στη σύμπτωση:

- Δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ γνωρίζοντος και γνωριζομένου.
- Η Αλήθεια δεν «κατέχεται», αλλά γίνεται ενεργειακά και βιωματικά παρούσα.
- Ο Αγών παραμένει διαρκής, διότι η Ανθρώπινη φύση κινείται συνεχώς και δύναται να αποσυντονισθεί.

Η Αλήθεια ρέει· ο Άνθρωπος Μετέχει· η ψυχή διαυγάζει· ο Αγών δεν παύει ποτέ.